

தாவீது இராஜாவாக பதவியேற்றார்

DAVID ATTAINING KINGSHIP

2 சாமுயேல் 2:1-7; 5:1-5

“தாவீது நாளுக்குநாள் விருத்தியடைந்தான்; சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தர் அவனோடேகூட இருந்தார்.” - 2 சாமுயேல் 5:10

இராஜாவாகிய சவுல் மரித்தபோது, தாவீது அவரது முப்பதாவது வயதில் காணப்பட்டார். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு அவர் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்தவராய்க் காணப்பட்டார். பொறாமையின் காரணமாக அரண்மனையிலிருந்து துரத்தப்பட்ட தாவீது, காட்டு விலங்குபோல் இராஜாவினால் வேட்டையாடப்பட்டார்; தாவீதின் இந்த அனுபவங்களானது நலமானவைகளாகக் காணப்படவில்லை. குற்றவாளி போன்று இவர் பார்க்கப்பட்டபடியாலும், இவர் ஒரு காலத்தில் இராஜாவின் தயவை மிகுதியாய்ப் பெற்றிருந்தார், இராஜாவின் படைத்தலைவனாய் இருந்தார், இப்போதோ இராஜாவின் தயவை இழந்துவிட்டார் என்று மாத்திரமே அறிந்தவர்களாகவும், மற்றபடி எதையும் அறியாதவர்களாகவும் காணப்பட்ட பெரும்பாலான ஜனங்களினால் சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தில் இவர் பார்க்கப்பட்டபடியாலும், இப்பொழுது (சவுலின் மரணத்திற்குப்பின்) இவரை வேறு கோணத்தில் பார்ப்பது என்பது சிலருக்குச் சிரமமான காரியமாக இருந்திருக்கும், மேலும் பொறாமையோடுதான் பார்த்திருப்பார்கள். தேவன்தான் இஸ்ரவேலை ஆளுகிறவர்களை நியமிக்கிறவர் எனும் காரியத்தினை மறுபடியுமாக வேறு சிலர் கவனிக்கத்தவறி, தாவீது துரோகம் புரிந்து அரியணையை அபகரித்தவர் என்றும், தன் எஜமானைக் கொன்று, ஆதாயம் அடைய நாடின மனுஷன் ஆவார் என்றும் எண்ணியிருக்கக்கூடும். நம்முடைய கடந்த பாடத்தில் நாம் பார்த்த அவலமான போரில் சவுலும், அவரது மூன்று குமாரர்களும் மரித்துப்போனதைத் தொடர்ந்து, சீர்க்குலைவான/அவலமான சூழ்நிலைகள் நிலவினபோதிலும், பதினொரு கோத்திரத்தாரும் உடனடியாக சவுலின் நான்காவது குமாரன் இஸ்போசேத்திற்கு ஸக4235 : யீயபந 266° ஆதரவு கொடுக்க முன் வந்தார்கள்; இவர்கள் ஒருகணம்கூடத் தாவீதைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

அறுநூறு புருஷர்கள் அடங்கின தனது கூட்டத்தாருக்குத் தலைவனாகக் காணப்பட்ட தாவீது யூதாவின் தென்மேற்குப் பகுதியாகிய சிக்லாகுக்கு வந்தார். தாவீது, சவுலின் மரணத்தைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டபோது, தன்னுடைய சொந்த பகுத்தறிவில், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பதற்குப்பதிலாக, கர்த்தரிடம் விசாரித்தார். ஓர் இளைஞனாக இவர் வீட்டைவிட்டு துரத்தப்பட்டு, தேசத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டு, கொள்ளைக்காரனைப்போன்று வேட்டையாடப்பட்டு, ஜீவியத்தின் சிறந்த செல்வாக்குகள் அனைத்தினின்றும் துண்டிக்கப்பட்டவராய் இருக்க, இவர் அதேசமயம் இந்தளவுக்குக் கர்த்தர் பேரிலான தனது பயபக்தியைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க காரியமாய் நமக்குக் காணப்படுகின்றது. அந்தோ பரிதாபம்! சகல சாதகமான சூழ்நிலைகளைப் பெற்றவர்களாகவும், வேதாகமத்தைத் தங்கள் கரங்களில் பெற்றவர்களாகவும், வேத ஆராய்ச்சிகளுக்குரிய உதவி முதலானவைகளைப் பெற்றவர்களாகவும் காணப்படும் அநேகக் கிறிஸ்தவர்கள் உண்மையில் குறைவுபட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்! “சுயமானது” வாழ்க்கையில் முடிவுகளை

எடுத்து, வழிகாட்டும்போது, எத்தனை சீக்கிரமாய்க் கர்த்தரும், அவருடைய சித்தமும் மறக்கப்பட்டுப்போகின்றன!

ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் ஜீவியத்தின் முக்கிய காரியங்களைக் கையில் எடுக்கையில், கர்த்தருடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ள உண்மையாய் நாடுவானானால், இது கர்த்தருக்கு முற்றும் முழுமையான அர்ப்பணிப்பு காணப்படுகின்றது என்பதற்கும், கிருபையில் வளர்ச்சி காணப்படுகின்றது என்பதற்கும் சான்றாக உண்மையில் கருதப்படலாம். “உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துவார்.” (நீதிமொழிகள் 3:6)

தாவீதிற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடமானது கடினமான/கரடுமுரடான ஒன்றாக ஒருவேளை பார்க்கப்பட்டாலும், இதிலிருந்து இவர் அநேகப் பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டார் என்பது நிச்சயமே. [R4235 : page 267] “நான் யூதாவின் பட்டணங்கள் ஒன்றிலே போய் இருக்கலாமா?” என்பதே தாவீது விசாரித்த முதல் கேள்வியாக இருந்தது. இதற்குச் சாதகமான பதிலே தாவீதிற்கு கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் “எவ்விடத்துக்குப் போகலாம்?” அதாவது எந்தப் பட்டணம் எனது தலைநகரமாக அல்லது தலைமையகமாக இருக்கும்? என்று வினவினார். எப்ரோனுக்குப் போகும்படிக்குக் கர்த்தர் கூறினார். தனது சொந்த கோத்திரத்திலுள்ள ஜனங்கள் தன்னை நன்கு அறிவார்கள் என்றும், தான் ஏன் சவுல் இராஜாவினால் துன்பப்படுத்தப்பட்டார் என்பதைப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்றும் தாவீது ஞானமாய்க் கணித்துக்கொண்டார். தாவீதிற்கு அவரது சொந்த நாட்டில் கனம் இல்லாமல் இருக்கவில்லை; இன்னுமாக தன் சொந்த கோத்திரத்தின்மீது அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லாமலும் இருக்கவில்லை. இவைகளோடு கூட அவருக்குத் தெய்வீக ஞானத்திலும், தெய்வீக வல்லமையிலும் விசேஷித்த நம்பிக்கை காணப்பட்டது. கர்த்தர் தன்னை வழிநடத்துகின்றார் என்றும், தன்மீது ஏற்கெனவே அபிஷேகத்தைலம் ஊற்றப்பட்டுவிட்டது என்றும் தாவீது அறிந்திருந்தார்; அடுத்தக்கட்ட நடவடிக்கை என்ன என்று கர்த்தர் எப்போது சுட்டிக்காண்பிக்க போகின்றார் என்பதை மாத்திரம் தாவீது அறியவேண்டியிருந்தார்; எனினும் கர்த்தருக்காகக் காத்திருப்பதும், அவர் தனக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியுள்ள காரியங்களை அவசரப்பட்டுக் கைப்பற்றுவதற்கு முயற்சிக்காமல் இருப்பதுமே, தன்னுடைய கடமையாக காணப்படுகின்றது என்று தாவீது அடையாளம் கண்டுகொண்டார். இவர் பத்து வருடங்களுக்கு அதிகமாகவே காத்திருந்திருக்கின்றார். கர்த்தருக்காய் இன்னும் பொறுமையோடு காத்திருக்க இவர் தயாராய் இருந்தார்.

நிஜமான தாவீதிற்கு - பிரியமானவருக்கு - கிறிஸ்துவுக்கு எவ்வளவு முக்கியமான பாடம் இங்கே காணப்படுகின்றது! நமது கர்த்தராம் இயேசு, இராஜ்யம் என்பது கைப்பற்றப்பட அல்லது அபகரிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றெனக் கருதவில்லை என்று அப்போஸ்தலன் இயேசுவைக்குறித்துச் சாட்சி பகர்கின்றார். இயேசு பிதாவின் வேளைக்காகக் காத்திருந்தார். அதற்கிடையில் அவர் பிதாவின் சித்தத்திற்கு இசைவாகத் தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டார்; மேலும் என்ன விலைகொடுத்தேனும் அந்தச் சித்தத்தைச் செய்வதில் மகிழ்ச்சிகொள்வதாக தம்மைக்குறித்துச் சான்று பகர்ந்தவராகவும் காணப்பட்டார். சகலத்திற்கும் சுதந்தரவாளியும், உயர்வாய் உயர்த்தப்படப் போகின்றவருமானவரின் இந்த உண்மையுடன்கூடிய மற்றும் பொறுமையுடன்கூடிய காத்திருப்பில், தேவன் மகிழ்ச்சியடைந்தார். இதுபோல அவரது பின்னடியார்களாகிய நாமும், “கர்த்தருக்கே காத்திரு” என்று தீர்க்கத்தரிசியாகிய தாவீது கூறின வார்த்தைகளை நினைவில்கொள்ள வேண்டும் (சங்கீதம் 27:14). எந்த ஒரு காரியத்திலும் கர்த்தர் செய்வதற்குமுன் நாம் முந்திக்கொள்ள முயற்சிப்பது என்பது ஆபத்தான காரியமாகும் என்று, நம்மில் சிலர் அனுபவத்தில் கற்றிருக்கின்றனர். நமக்கு

நாமே வழிகாட்டுமளவுக்கு நாம் போதுமான ஞானம் பெற்றவர்களல்ல. உண்மையில், கவிஞன் கூறியிருப்பதுபோன்று,

“நம் ஞானத்திற்கு மிக அப்பாற்பட்டவைகளில் களமிறங்க அஞ்சுவோமே நாம்.”

நம்முடைய பெலவீனமான நிலைமையின் தன்மையை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியுமானால், அது நம்மை மிகவும் தன்னடக்கம் உள்ளவர்களாகவும், ஜாக்கிரதை உள்ளவர்களாகவும் மாற்றிவிடும். நம்முடைய சொந்த நலன்களும், நித்திய மகிமையும் ஆபத்திற்குள்ளாவது மாத்திரமல்லாமல், கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் மற்றச் சக அங்கத்தினர்களின் நலன்களும் பாதிப்பிற்குள்ளாகிவிடும். யோசிக்காமல் பேசப்படும் ஒரு வார்த்தை, யோசிக்காமல் செய்யப்படும் ஒரு செயல், முன்யோசனையற்ற எந்த ஒரு காரியமும் இருதயத்தை மோசமான நிலைகளுக்குள்ளாக்கிவிடும்; மேலும் நாம் பிற்பாடு வாக்குத்தத்தத்தினை அடைகின்றவர்களாய் இருப்பினும், அதைக் கர்த்தர் விரும்பும் விதத்தில் இல்லாமல், உபத்திரவத்தின் வழியாகவே அடைகின்றவர்களாகக் காணப்படுவோம்.

உங்கள் சாந்தகுணம் தெரிந்திருப்பதாக

சவுல் விஷயத்தில் தாவீது எப்படிப்பட்ட மனப்பாங்கையும், உணர்வையும் கொண்டிருப்பார் என்று சிலர் தவறாய்க் கற்பனைப்பண்ணிக்கொண்டு, தாங்கள் எவ்வாறு சவுலை வீழ்த்துவதற்கு உதவினார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தும் சம்பவங்களைத் தாவீதிடம் வந்து கூறினால், அவருடைய தயவை சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டனர்; ஆனால் அத்தகையவர்கள் தாவீதினால் உடனடியாகக் கடிந்துகொள்ளப்பட்டனர்; இராஜாவாகிய சவுலைக்குறித்துப் பேசும் ஒவ்வொரு தருணங்களிலும், தாவீது கவனமாய் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திப் பேசினார்; இதற்குக் காரணம் எந்த ஒரு மனுஷனைக்குறித்தும் தீமைபேசுவது தவறு என்பதினால் மாத்திரமல்லாமல், சவுல் ஓர் இராஜாவாகத் தேவனுடைய பிரதிநிதியாகவும், தாவீதைப்போன்று “கர்த்தரால் அபிஷேகிக்கப்பட்டவராகவும்” காணப்பட்டார் என்பதினாலாகும். தனது சத்துரு மரித்துவிட்டார் என்பதினால் எவ்விதமான ஆர்ப்பரிப்பும் செய்யாமல், தாவீது யாபேசின் புருஷர்கள் சவுலுக்கும், அவரது குமாரர்களுக்கும் நல்லதொரு அடக்கம் பண்ணினதின் நிமித்தம், அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விசேஷித்த ஸ்தானாதிபதிகளை அனுப்பிவைத்தார். அவர்கள் செய்த இக்காரியத்தினை, தனக்கு எதிரான பகைமையானதொரு செயலாகக் கருதவில்லை, மாறாக தானும் பங்கெடுக்க மகிழ்ச்சிக்கொள்ளும் கண்ணியமான மற்றும் உத்தமமான ஒரு செய்கையாகவே தான் கருதியுள்ளதை, அவர்கள் அறிய வேண்டுமென்று தாவீது விரும்பினார். “கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. கர்த்தர் உங்களைக் கிருபையும் உண்மையுமாய் நடத்துவாராக; நீங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தபடியினால், நானும் இந்த நன்மைக்குத்தக்கதாக உங்களை நடத்துவேன். இப்பொழுதும் நீங்கள் உங்கள் கைகளைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு நல்ல சேவகராயிருங்கள். உங்கள் ஆண்டவனாகிய சவுல் மரித்தபின்பு, யூதா வம்சத்தார் என்னைத் தங்கள்மேல் இராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணினார்கள்” என்று தாவீது சொல்லச் சொன்னார். (2 சாமுயேல் 2:5-7)

தாவீதின் இந்த நடக்கையானது இராஜதந்திரம் என்றும், சவுலுக்கும், அவரது குமாரர்களுக்கும் நல்லதொரு அடக்கத்தைப்பண்ணின யாபேசின் புருஷர்களை எதிர்க்காமல் காணப்பட்டதில், தாவீது ஞானமாய் நடந்துகொண்டார் என்றும் சிலர் வழக்காடலாம். ஒருவேளை இப்படியாகத்தான் இருக்கும் என்றாலும்கூட, இது தாவீதிற்குப்

புகழ்ச்சியாகத்தான் இருக்குமே ஒழிய, இவர் பெயரைக் கெடுக்கின்றதாய் இராது. இது இவரிடம் கர்த்தருடைய ஆவியும், தெளிந்த புத்தியின் ஆவியும் காணப்பட்டதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும். இரக்கமான செய்கையைப் புரியும் எந்த ஒரு நபரின் நோக்கத்தினையும் தாக்குவது என்பது தேவையற்ற காரியமென நாங்கள் எண்ணுகின்றோம். “அந்த நோக்கத்தினைத் தீமை என்று கூறாமல், நாம் யாதொன்றைக்குறித்தும் தீமையாய் எண்ணாமல்” இருப்போமாக. இதே கொள்கை, கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும் பொருந்தும். பணங்களைத் தருமக்கொடைகள் முதலானவைகளுக்குக் கொடுக்கும் தொழிலதிபர்கள் தவறான நோக்கம் கொண்டுள்ளனர் என்று கூறக்கூடாது. (சிலர், அநேகமாக அநேகர் விஷயத்தில்) இந்தத் தருமங்களினால் சில ஆதாயங்கள் ஏற்படலாம் என்ற எண்ணம் உள்ளே காணப்படுவது உண்மையாகக்கூட இருக்கலாம்; எனினும் அந்தத் தர்மத்தில் இரக்கம் எனும் நோக்கமே இல்லை, முற்றிலும் அதில் கீழ்த்தரமான நோக்கம் மட்டுமே காணப்படுகின்றது என்றும் கூறமுடியாது. ஜீவியத்தின் காரியங்கள் அனைத்திலும், நாம் இரக்கமான எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்க முயற்சிக்கையில், நாம் சந்தோஷமாகக் காணப்படுவோம். கண்பார்வை இழந்த சகோதரர் ஒருவர் பின்வருமாறு சமீபத்தில் கூறினார்: “என்னுடைய கண் பார்வை இழந்த நிலை என்பது, அநேக பாதகங்களிலிருந்து என்னைக் காத்துக்கொள்கின்றது என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. நான் ஜனங்களைச் சந்திக்கும்போது, நான் அவர்கள் சந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும், பெருந்தன்மையுள்ளவர்களாகவும், நல்லவர்களாகவும் காணப்படுவதாக எண்ணிக்கொள்வதற்கு முயற்சிப்பேன்; ஆனால் ஒருவேளை எனக்குக் கண்பார்வை இருந்திருக்குமானால், அவர்கள் நான் விரும்புமளவுக்குத் தயவுள்ளவர்களாகவும், பெருந்தன்மையுள்ளவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள் என நினைப்பது சாத்தியமற்றதாக இருந்திருக்கும்.”

தாவீது, தான் யூதாவின் இராஜாவாக இருக்கின்றார் எனும் உண்மையினிடத்திற்குக் கவனத்தினைத் திருப்பியக் காரியம் என்பது, தன்னைப் பத்து வருடங்களாக வேட்டையாடின சவுலின் ஸ்தானத்தில் தான் இராஜாவாகக் காணப்படுகின்றபடியால், யாபேசின் புருஷர்கள் ஒருவேளை அவரைத் தங்கள்மீது இராஜாவாகப் பெற்றிருக்க விரும்பலாம் என்ற யோசனையை அவர்களுக்கு முன்பு வைப்பதற்கேயாகும். தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளாத பட்சத்தில் அவர்களது அவல நிலை மேலும் தொடரும் என்ற விதத்தில் மறைமுகமாகத் தெரிவித்தார்.

நாம் விசுவாசித்து நடக்கின்றோம்

தன்னை யூதா கோத்திரத்தார் அங்கீகரித்த பிற்பாடு, மற்றக் கோத்திரங்களும் தன்கீழ் விரைவாக வந்துவிடுவார்கள் என்று அநேகமாகத் தாவீது எதிர்பார்த்திருந்திருக்க வேண்டும். எனினும் இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தாவீது எந்த ஒரு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டதாக நமக்குப் பதிவுகளில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அவர் கர்த்தருக்காய்க் காத்திருந்தார். நிச்சயமாகவே அது நீண்டதொரு காத்திருத்தலாகவே இருந்திருக்கும். இஸ்ரவேலின் பதினொரு கோத்திரங்களுக்கு இராஜாவாக இருந்த இஸ்போசேத்தின் படைத்தலைவனாகிய அப்னேர், இஸ்ரவேலுடைய சத்துருக்களுக்கு எதிராக யுத்தங்கள் செய்து, ஓரளவுக்கு வெற்றிகளைக்கொண்டு வந்துக்கொண்டிருந்தார். தனக்கு முடிசூட்டுவதில் தேவன் ஏற்பாடுபண்ணியிருந்த திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த கர்த்தர் நோக்கம் கொண்டிருக்கின்றாரா அல்லது இல்லையா என்று யோசித்துப் பார்ப்பதற்குத் தாவீதிடம் அநேகச் சந்தர்ப்பங்கள் காணப்பட்டன. வெளியிலுள்ள சத்துருக்களிடம் அடைந்த வெற்றிகளின் நிமித்தமான கௌரவத்தின் காரணமாக இஸ்போசேத் இராஜா,

யூதா கோத்திரத்தின்மீது தன் கவனத்தைத் திருப்பினார்; மேலும் உரிமைப்பேரான இராஜாவுக்கு எதிராக, யூதா கோத்திரத்தார் கலகம் செய்கின்றனர் என்று வாதாடத் துவங்கினார். இதன் விளைவாக செழிப்புள்ள ஓர் ஆளுகையின் காலங்களுக்குள் இஸ்ரவேல் பிரவேசிக்காமல், உள்நாட்டுப்போர் துவங்கினது. சகோதரர்கள் சகோதரர்களுக்கு எதிராக யுத்தம்பண்ணினார்கள் - தேவ தயவைப் பெற்றிருந்த ஜனங்களில் ஒரு சாரார், மற்றச் சாராரோடு யுத்தம்பண்ணினார்கள். இது இரண்டு வருடங்களாகத் தொடர்ந்தது; மேலும் படிப்படியாகத் தாவீதிற்கும், அவரது படைகளுக்கும் வெற்றிகள் வரத்துவங்கின. ஆகையாலே, “தாவீது வரவர பலத்தான், சவுலின் குடும்பத்தாரோ வரவர பலவீனப்பட்டுப் போனார்கள்” என்று வாசிக்கின்றோம். (2 சாமுயேல் 3:1)

உள்நாட்டுப் போரைக்குறித்தும், எப்படிச் கர்த்தருடைய ஜனங்களில் ஒரு சாரார், இன்னொரு சாராருக்குத் தீங்குசெய்ய நாடினார்கள் என்பதுகுறித்தும் நாம் கவனிக்கையில், நாம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களைப்பற்றி நினைப்பூட்டப்படுகின்றோம்; இன்னுமாகச் சிலசமயங்களில் சகோதர சகோதரிகள், மனதில் மிகவும் வேறுபாடுகள் கொண்டவர்களாகி, தேவனுடைய வழிநடத்துதல்களுக்கு மிகவும் முரண்பட்டு நடக்கின்றவர்களாகி, ஒருவருக்கொருவர் பகைவர்களாகிவிடும் உண்மையும் நம்முடைய நினைவுகளுக்கு வருகின்றது. இப்படியாக காரியங்கள் காணப்படுவது பரிதாபத்திற்குரியதாகும்! தேவனுடைய அன்பு நம்மை நெருக்கி ஏவ நாம் அனுமதியாதபோது, நாம் அவரது அன்பு மற்றும் ஐக்கியத்தினின்று மாறிப்போவது மாத்திரமல்லாமல், சகோதர சகோதரிகளை வெட்டி வீழ்த்தும்படிக்கு, பட்டயத்தையும் பயன்படுத்துகின்றவர்களாக மாறிவிடுவது பரிதாபத்திற்குரிய காரியமாகும்! இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்குச் சற்று முன்பு கர்த்தருடைய அனுமதியின்படி, வரவிருக்கிற நாட்களில் ஸசு4235 : யீயபந 268° ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலனின் விஷயத்தில், சகோதரனுக்கு விரோதமாக சகோதரன் எழும்பும் காட்சியினை மனதிலும், இருதயத்திலும் நன்கு நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள். மற்றவர்கள் எப்படி வேண்டுமென்றாலும் போர் செய்யட்டும், ஆனால் நம்முடைய போராயுதங்கள் மாம்சத்துக்கேற்றவைகளாயிராமல் இருக்கத்தக்கதாகவும், உடன்படிக்கை செய்து கொண்டதன்மூலம் கர்த்தருடையவர்களாக மாறினவர்களுக்கு எதிராக நம்முடைய யுத்தங்கள் காணப்படாமல், மாபெரும் எதிராளியானவனுக்கு எதிராகக் காணப்படத் தக்கதாகவும் நாம் தீர்மானித்துக்கொள்வோமாக. மாம்சத்துக்கேற்ற போராயுதங்கள் என்பது துப்பாக்கிகளும், பட்டயங்களும் மாத்திரமல்ல, இவைகளைவிட நாவு மிகுந்த காயத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாகவும், மரணத்தைக் கொண்டுவருகிறதாகவும் காணப்படுகின்றது; அதாவது நாலை நாம் புறங்கூறுவதற்கும், காயப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுத்துகையில் இப்படியாகக் காணப்படும். தேவனைத் துதிக்கிற நாலைக்கொண்டு, நாம் எந்த மனுஷனுக்கும், அதிலும் விசுவாச வீட்டாரிலுள்ள யார் ஒருவருக்கும் எதிராக தீமை செய்யக்கூடாது என்று தேவன் தடைவிதித்திருக்கின்றார்.

இஸ்ரவேலனைத்தின் மீதும் இராஜா

இறுதியில் இஸ்போசேத் இராஜாவும், அவரது படைத்தலைவனாகிய அப்னேரும், இருவருமே கொடுமையாகக் கொலைசெய்யப்பட்டனர்; இது விஷயத்தில் தாவீது எந்தவிதத்திலும் உடந்தையாகக் காணப்படவில்லை என்பதையும், சவுலுடைய குமாரர்களைப் பொருத்தமட்டில், தாவீது நட்பின் காரணமாக யோனத்தானுடன் பண்ணியிருந்த உடன்படிக்கையானது, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாய்க் காணப்பட்டது என்பதையும் நாம் கவனமாய்க் கவனிப்போமாக. எனினும் இந்த மனுஷரின் மரணமானது,

சூழ்நிலைகளைக்குறித்துத் தீவிரமாய் யோசித்துப்பார்க்கும் வாய்ப்பினை இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தது; மேலும் இவர்கள் யோசித்துப் பார்த்தபோது, தாவீதோடு தேவதயவு காணப்படுகின்றது என்பதையும், அவர் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷனாய்க் காணப்படுகின்றார் என்பதையும், தன்னைத் தங்களது இராஜாவாக ஏற்றுக்கொண்ட ஜனங்களுக்கு, தாவீது ஓர் இராஜாவாக வல்லமை வாய்ந்த பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார் என்பதையும் ஜனங்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தில் காணப்பட்ட நல்லறிவுள்ளவர்கள், இப்பாடத்தில் நாம் பார்க்கும் முடிவிற்கு நேராக ஜனங்களை வழிநடத்தினார்கள் என்று பார்க்கின்றோம். “அக்காலத்திலே இஸ்ரவேலின் கோத்திரங்களெல்லாம் எப்ரோனிலிருக்கிற தாவீதினிடத்தில் வந்து: இதோ, நாங்கள் உம்முடைய எலும்பும் உம்முடைய மாம்சமுமானவர்கள். சவுல் எங்கள்மேல் இராஜாவாயிருக்கும்போதே இஸ்ரவேலை நடத்திக்கொண்டுபோனவரும், நடத்திக் கொண்டு வந்தவரும் நீரே; கர்த்தர்: என் ஜனமாகிய இஸ்ரவேலை நீ மேய்த்து, நீ இஸ்ரவேலின்மேல் தலைவனாயிருப்பாய் என்று உம்மிடத்தில் சொன்னாரே என்றார்கள்” (2சாமுயேல் 5:1-2). இறுதியில் ஜனங்கள் கர்த்தருடைய சத்தத்திற்குச் செவிகொடுத்தார்கள். இப்படியானதொரு சூழ்நிலையினைக் கர்த்தரால் முன்பே ஏற்படுத்தியிருக்க முடியும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் இப்படி முன்பே செய்வதற்குரிய எந்தத் தெய்வீக நோக்கங்களும் காணப்படவில்லை. [R4236 : page 268] இப்படியே நம்முடைய காரியங்கள் அனைத்திலும் காணப்படும்; இதை நாம் அறிந்திருப்பது நலம். ஆதிமுதல் அந்தம்வரை அறிந்திருக்கும் தேவன், தம்முடைய ஜனங்களின், அதுவும் குறிப்பாக அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட வகுப்பாரில் தமக்குச் சொந்தமானவர்களாய் இருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரின் நன்மைக்கேதுவாய், காரியங்களை ஞானமாய் வழிநடத்துகின்றார்.

இராஜாவாகிய தாவீது இஸ்ரவேல் ஜனங்களுடன் ஓர் உடன்படிக்கையைப்பண்ணினார் என்று நம்முடைய இந்தக் கட்டுரை தெரிவிக்கின்றது. இப்படிச் செய்துகொண்டதின் நிமித்தம், ஓர் அரசியல் சாசனத்தின்கீழ் வரையறைக்குட்பட்ட முடியாட்சியினைக்கொண்ட ஓர் இராஜாவாக ஊழியம்புரிய தாவீது ஒப்புக்கொண்டார். ஜனங்களுடைய உரிமைகள் எவைகள் என்பதையும், இராஜாவின் உரிமைகள் எவைகள் என்பதையும் வெளிப்படையாய் விவரிக்கும் ஓர் உடன்படிக்கையினை, ஒரு சாசனத்தைத் தாவீது ஏற்படுத்தினார். இஸ்ரவேல் மத்தியில் நிறுவப்பட்ட இந்த ஏற்பாடு, உலகத்திலே இவர்கள்தான் மிகவும் முன்னேற்றமடைந்த ஜனங்களாய் இருந்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது; மேலும் சரித்திரத்தை நாம் கவனிக்கையில், அப்போதிருந்த இராஜாக்கள் கொடுங்கோலர்களாகவும், தங்கள் சொந்த கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஜனங்களை ஆண்டவர்களாகவும், ஜனங்களுடைய உரிமைகளையும், சுதந்தரங்களையும் புறக்கணித்தவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். சகல இஸ்ரவேல்மீது தாவீது இராஜாவாக உயர்த்தப்படுதல் தொடர்புடைய சுவாரசியமான விழாக்கள் மற்றும் தாவீது தொடர்புடைய விஷயத்தில் ஜனங்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட சந்தோஷம் குறித்து 1 நாளாகமம் 12:23-40 வரையிலான வசனங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இராஜ்யபாரத்திற்காகக் காத்திருந்ததிலுள்ள தாவீதின் அனுபவங்களும், அவர் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களும், வளர்த்துக்கொண்ட குணலட்சணங்களும் மற்றும் அவரை ஞானமுள்ளவராகவும், சாந்தமுள்ளவராகவும் மாற்றின ஆயத்தங்களும், இவை அனைத்துமே சுவிசேஷயுக சபைக்கு, மாபெரும் பாடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. நாமும்கூடக் கர்த்தருடைய சிங்காசனத்தில் அமருவதற்கும், அவர் நாமத்தில் ஆளகை

செய்வதற்கும் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். நாமும் கூட அந்த ஸ்தானத்திற்கென்று பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்; மேலும் இதைக்குறித்துப் பேசுகையில், இது முடிசூட்டப்படும் நாட்கள் வருகையில், நாம் பிரவேசிக்கப்போகின்ற மகிமை மற்றும் சந்தோஷம் எப்படியிருக்கும் என்பதற்குரிய முன் அனுபவமாக இருக்கின்றது என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார். தேவனுடைய ஜனங்கள் மீது தாவீதை இராஜாவாக்குவதற்கும், அரசாங்கத்தின் விஷயத்தில் தேவனுடைய மாதிரியாக அவர் சரியாய்க் காணப்படுவதற்கும், தாவீதிற்குப் பயிற்சியும், சுயகட்டுப்பாடும், விசுவாசமும், தன்னடக்கமும், நம்பிக்கையும் தேவைப்பட்டது; அப்படியானால் இன்னும் மேலான ஸ்தானத்திற்கு அழைக்கப்பட்டவர்களும் - அதாவது தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக பூமியின் சிங்காசனத்தில் காணப்படுவதற்கென்று அழைக்கப்பட்டவர்களும் - சீர்கெட்ட நிலையினின்று ஜனங்களை மீட்டு, தேவனுடன் முழுஇசைவிற்குள் கொண்டுவரும் நோக்கத்திற்காக மனுக்குலத்தை ஆளவும், நியாயந்தீர்க்கவும், பரீட்சிக்கவும் வேண்டி இராஜரிக ஆசாரியக்கூட்டத்திற்குள் அழைக்கப்பட்டவர்களுமான நமக்கு, இன்னும் எத்தனைக் கடுமையான பாடங்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்! நிச்சயமாகவே நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட, நம்முடைய பரீட்சைகளும், சோதனைகளும் குறைவாகவே உள்ளது எனத் தாவீதைப்போன்று நாமும் சொல்லுவோம்.

தாவீதின் குணலட்சணங்களில் உள்ள வலுவான காரியம் என்ன என்றும், நாம் எதை வளர்த்துக்கொள்ள நாட வேண்டும் என்றும் அறியத்தக்கதாக, நாம் அவரது குணலட்சணங்களைக் கூர்ந்து ஆராய்வோமானால், அவரில் இருந்த வலுவான காரியம், சரியாய் வழிகாட்டப்பட்டிருந்த அவரது சித்தமேயாகும்; அதாவது அவரது நாட்டம்/ தீர்மானம் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்வோம். மனித சித்தத்தினுடைய வல்லமையைக் கணிப்பது என்பது சிரமமான காரியமேயாகும். தற்கால ஜீவியத்தின் நலன்கள் அனைத்தையும், நம் சித்தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ்த் தேவன் விட்டிருக்கின்றார் என்பது வெளிப்படையாய்த் தெரிகின்ற காரியமாகும்; இதுபோலவே எதிர்கால ஜீவியத்தினுடைய வெற்றிகளில் பெரும்பான்மையானவைகளையும் நம் சித்தங்களுடைய (விருப்பங்களுடைய) கட்டுப்பாட்டின் கீழே விட்டிருக்கின்றார் என்பதும் உண்மையே. பாவத்திற்கு எதிராக நம் சித்தங்களானது சரியானமுறையில் தீர்மானங்களை எடுக்குமானால், நம் சித்தங்கள் வெல்லப்படவே முடியாது. நாம் வாசிக்கிறபடி, “பிசாசுக்கு எதிர்த்து நில்லுங்கள், அப்பொழுது அவன் உங்களைவிட்டு ஓடிப்போவான்.” எதிராளியானவனுக்கு எதிராக, பாவத்திற்கு எதிராக, நோய் வியாதிக்கு எதிராக மனதினால், சித்தத்தினால் எத்தகையதொரு சக்தி வாய்ந்த ஆற்றலைச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் புரிய முயற்சிப்பது என்பது சிரமமான காரியமாகும்; எனினும் இப்படிப்பட்ட சித்தம் ஒன்று இருக்கின்றது என்ற வேதாகமத்தின் நிச்சயத்தினை நாம் பெற்றிருக்கின்றோம்; இன்னுமாக சித்தத்தை அப்பியாசப்படுத்தியதிலுள்ள நம்முடைய சொந்த அனுபவங்களும் கூட, நாங்கள் இங்கே முன்வைக்கும் கூற்றினுடைய உண்மையினை முழுமையாய் நிரூபித்தும் உள்ளது. பலமான சித்தம்கொண்டவர்கள் என்பவர்கள் தேவனுடைய ஜனங்கள் மட்டுமே என்ற நிலையும் இல்லை. சாத்தானும், சீர்கெட்டவர்களில் அநேகரும் பலமான சித்தமுடையவர்களாவார்கள். இதனாலேயே இவர்களில் பொல்லாப்பின் ஆவி காணப்படுகின்றது எனும் உண்மைக்கான அர்த்தம் விளங்குகின்றது. கர்த்தருடையவர்கள் யாவரும் உறுதியான மனமுடையவர்களாக/தீர்மானமுடையவர்களாக இருப்பதின் மதிப்பினையும், ஊசலாட்டத்தின் விரும்பத்தகா நிலையினையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். “இருமனமுள்ள மனுஷன், தன் வழிகளில் எல்லாம் நிலையற்றவனாக இருப்பான்” என்று அப்போஸ்தலன் உண்மையைத்தான்

கூறியிருக்கின்றார். இத்தகைய ஒரு நபர் எதிலும் வெற்றிக் காண்பதில்லை. இப்படிப்பட்டவனுக்கு வரும் அசாதாரணமான எந்த ஒரு வெற்றியும், தற்செயலாக வந்ததாகவே மாத்திரம் காணப்படும். இங்கு நாம் இந்தச் சுவிசேஷ்யுக் சபையைக் கையாளுவதிலுள்ள கர்த்தருடைய வழிமுறைகளில் காணப்படும் ஞானத்தினைக் காண்கின்றோம். “தம்மை ஆவியோடும், உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களைப் பிதாவானவர் விரும்புகிறார்.” அவர் தம்முடைய நற்குணங்களை நமக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றார்; மேலும் ஒருவன் சரியான சித்தத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கு ஊக்குவிக்கும்படி, தேவையான உதவிகளை அருளுகின்றார்; அதுவும் இப்படிச் செய்வானானால், தேவையான ஒவ்வொரு தருணத்திலும் கர்த்தர்தாமே தேவையான உதவியையும், ஒத்தாசையையும் அருளுவார் என்ற வாக்குறுதியினையும் கொடுக்கின்றார். மேலும் எதிராளியானவன் நம்மைவிட பலமுள்ளவனாகவும் ஞானமுள்ளவனாகவும் இருப்பினும், அவனால் நமக்குத் தீங்குசெய்ய முடியாது, ஏனெனில் நமக்கு எதிராக இருப்பவர்கள் அனைவரையும்விட, நம் சார்பாக இருப்பவர் பெரியவராகக் காணப்படுகின்றார். இதன் காரணமாக நம்முடைய அனைத்தையும் தத்தம் செய்யும் - நம் சித்தங்களை அவரது வழிகாட்டுதலுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துவிடும் - பலியினாலான உடன்படிக்கையினை அவரோடு நாம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு நம்மை ஊக்குவிக்கின்றார். இப்படிச் செய்பவர்கள் பாக்கியவான்கள். இப்படிச் செய்பவர்கள் வெகு சொற்பமானவர்களே. பெரும்பான்மையான மனுக்குலத்தார் சுயசித்தத்தில் தொடர்ந்து காணப்படுபவர்களாகவும், கர்த்தர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களிலும், அவரது சித்தம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களிலும் பெருமளவில் தர்க்கம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். சித்தத்தை வலிமைப்படுத்துவதிலும், குணலட்சணத்தைப் பெலப்படுத்துவதிலும் ஏறெடுக்க வேண்டிய பிரயாசங்களின் காரணமாகவே, இதற்கு எடிறள/வாக்குறுதிகள் மேற்கொள்வது உதவியாய் இருக்குமென நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றோம். தாக்குவதற்கு மிகவும் வாய்ப்பாய்க் காணப்படும் இடங்களைத் தொடுவதற்காக, எதிராளியானவன் விழிப்பாய்க் காணப்படுவான்; அரண்களை வலுவாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; நம்முடைய பலியைக் கர்த்தரின் கீழ் வைப்பதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்; எதிராளியானவனை எதிர்ப்பதற்கும், சத்தியத்திற்கு ஊழியம் புரிவதற்கும், விசுவாச வீட்டார் யாவருக்கும் ஊழியம் புரிவதற்கும், நம்முடைய வார்த்தைகள், கிரியைகள் மற்றும் எண்ணங்களைக் காவல் காப்பதற்குமுரிய நம்முடைய சித்தங்களில் உறுதியாய் நிலைத்திருப்போமாக.

மோசே மற்றும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பாட்டு

இராஜாவாகிய தாவீது பொறுப்பேற்றபோது, வழக்கத்தின்படியே களிப்பும், பாடல்களும், சந்தோஷ ஆரவாரங்களும் தொடர்ந்தன. கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு தேசமும், [R4236 : page 269] அதன் இராஜாக்கள் மற்றும் இராஜ்யபாரங்கள் குறித்த நினைவுகூருதல்களை உள்ளடக்கியிருக்கும் தேசிய கீதங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. இதுபோலவே மிகவும் ஆச்சரியமான காரியங்களை நடப்பித்து, சீக்கிரத்தில் வெளிப்படப்போகும் கர்த்தருடைய இராஜ்யமும் காணப்படும் அல்லவா? தேவனுடைய மகிமையான ஆலயமாகிய சபை - அதாவது இப்பொழுது வடிவமைக்கப்பட்டு, வெட்டப்பட்டு, மெருகூட்டப்பட்டுவரும் ஜீவனுள்ள கற்கள், மாபெரும் உச்சிக்கல்லோடு இணைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றதல்லவா? சபையின் தலை கிறிஸ்து ஆவார். நாம் ஏற்கெனவே நம்முடைய இருதயங்களில் கர்த்தரை முடிச்சூட்டியும், வாழ்த்தியும் காணப்பட்டு, “சகல முழங்கால்களும் கர்த்தருக்கு” முடங்கப்போகும் காலத்திற்காக சந்தோஷ ஆரவாரத் தோடு எதிர்நோக்கியிருக்கின்றோம்.

இதற்கிடையில், மணவாட்டி வகுப்பாரில் அங்கத்தினர்களாகவும், அவரோடு உடன் சுதந்தரர்களாகவும் ஆக நம்பிக்கைகொண்டிருக்கும் நாம், பணிவிடைக்காரனாகிய மோசேயின் பாட்டையும், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பாட்டையும் பாடுவதற்குக் கற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு எதிர்பார்க்கப்படுகின்றோம். “அவர்களும் மகா சத்தமிட்டு: அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர் வல்லமையையும் ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையும் பெலத்தையும் கனத்தையும் மகிமையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரராயிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள்” (வெளிப்படுத்தல் 5:12). அவர்கள் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகவும், நான்கு ஜீவன்களுக்கு முன்பாகவும், மூப்பர்களுக்கு முன்பாகவும் புதுப்பாட்டைப் பாடினார்கள். அந்தப் பாட்டு பூமியிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம் பேரேயல்லாமல் வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக்கூடாதிருந்தது (வெளிப்படுத்தல் 14:3). தேவனோடுகூட அவர் சீயோன் மலையில், இராஜ்யத்தில் இருப்பார். இந்தப் பாட்டு, சகல ஜனங்களுக்கும் உரியதாகப்போகும் மகா சந்தோஷத்தின் நற்செய்தியாக இருக்கின்றது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்கையில், இப்பாட்டினை நாம் எந்த அளவுக்குக் கற்றிருக்கின்றோம் - எந்த அளவுக்கு அப்பாட்டினை இப்பொழுது நம்மால் பாடமுடியும் என்பதை அறிந்துகொள்ள ஆவலாய் இருக்கின்றோம். இந்தப் பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்வது என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் எடுத்துக்கொள்ளும் ஒன்றென நாம் காண்கின்றோம். கேட்கும் செவிகளை உடையவர்கள் யாவருக்கும், நம்முடைய தேவனைக்குறித்துச் சாட்சி பகர்கையில், இது நமக்கு நிந்தனைகளையும், அவமானங்களையும், எதிர்ப்புகளையும் கொண்டுவருவதாக இருப்பினும், சாட்சி பகரும் இச்சிலாக்கியத்தில் நாம் களிகூருகின்றோம். நம்முடைய பொறுமையும், நம்முடைய விசுவாசமும் தொடர வேண்டும்; ஆசீர்வாதமான நற்செய்தியினை ஆற்றல்மிக்க விதத்தில் மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதற்கு, இராஜ்யமானது அதன் அழகிலும், மகிமையான “மாறுதலிலும்” நம்மில் வெளிப்படுவதற்கு (உருவாகுவதற்கு) நாம் காத்திருக்க வேண்டும்.
